UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

uamen fideicōmiſſi nō potuit imponi legitimæ Hippolytæ relictæ, nec ſup bonis maternis, niſi p modū ↄpēſationis, videlicet in quantū vltra legitimā fuiſſet ſibi tantū relictū, qđ poſſet cōpenſari cum bonis maternis, vt s̄. ergo in dubio non vr̄ ſibi agnoſcēdo pręiudicaſſe; vel poſito, ꝙ Pātaſilea vnà cū ei⁹ marito agnoſcēdo legatū, & relictū factū Hippolytæ aliàs cēſeret ſibi p̄iudicaſſe (quod admittendū nō eſt per ſupradicta) tñ aduerſus talē agnitionē legati, & p̄iudiciū ex illa ꝓueniēs dicet̄ eē ſuccursū ipſi Pantaſileæ per remediū reſtitutionis in integrū, cùm fuerit enormiter, immò enormiſſimè læſa, ēt vltra dimidiā eius, quod ſibi debebat̄, & cum ipſa ſit minor annis vigintiquinque,
30 nec nō ſimiliter eius maritus; quo fit, † vt ipſis tāquā læſis ſit ſuccurrendū ratione minoris ætatis p viā reſtitutionis in ītegrū. l. j. l. 3. §. ſcio, & per totū. ff. de minoribus, & faciūt not. p Bal. in d. l. cū antiquioribus, & p Bart. in d. l. q duos, & in d. l. cum pubere cum ſimilib. ſupra allega. Et hæc ſufficiant ad victoriā dictæ dominæ Pantaſileę, cui etiam vt hæredi prædictę de iure cō petit legatū factum ipſi Hippolytæ de libris mille trecentis tàm ratione legitimæ iure naturæ debitæ Hippolytæ in bonis maternis, quàm etiā ratione ſuæ partis bonorū maternorū, in quibus nō potuit grauari, niſi in quantum legatum prædictū excederet legitimam, & partem ſuam bonorum maternorum, vt plenius declaratum fuit. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Lucrum dotis marito ex ſtatuto debitum dicitur eſſe quoddam æs alienum ante omnia deducendum, & ex reſiduo legitima iure naturæ filijs debita extrahetur: Contra num. 12.*
2 *Filij conditio in legitima iure naturæ debita non debet eſſe deterior, quàm vxoris in quarta ſibi ratione inopiæ reſeruata.*
3 *Legitimæ iure naturæ debitę nunquam per diſpoſitionem generalem, & ſimpliciter loquentem cenſetur præiudicatum, niſi ſpecialis mētio de ea facta ſit.*
4 *Maritum habere dimidiam dotis ex ſtatuto, & ex reſiduo ſolo eſſe legitimam filiorum detrahendam ſatis inuidioſum eſt.*
5 *Legitimam filiorum minui ex lucro, quod ob mortem vxoris maritus facit, lex non patitur.*
6 *Statutū de lucro dotis non pōt vllo modo ſaltē reſpectu legitimæ corrigere legē hac edictali. C. de ſecū. nup. alioquin eſſet iniquū.*
7 *Mulier habens filios primi matrimonij ſecundo viro dotem dare, aut promittere non poteſt cum ſpe lucrandi aliquid plus, quàm ſit quilibet filius habiturus.*
8 *Lucrum dotis marito ex morte vxoris debitum, & legitima filij in dote debita ſunt vtraq; ex tota dote detrahenda.*
9 *Legitima iure naturæ debita quoddam æs alienum dicitur.*
10 *Legitima iure naturæ debita quota ſit, & ꝙ eam lex, vel ſtatutum nunquam diminuere intendit, niſi expreſsè dicat.*
11 *Legitimatio ſpurij in ampliſſima forma non præiudicat filiæ excluſæ propter maſculos, quin integram legitimam ex omnibus bonis patris deducere poſſit.*
12 *Legitima prius, & potētiori vinculo filijs debetur, q̄ marito lucrū dotale, & ideo prius illa, q̄ hęc ex bonis matris deducetur.*
13 *Legitima iure naturæ pri⁹, q̄ trebellianica detrahitur, & quare.*
41 *Petrus de Anchara. in conſ. 100. declaratur.*
Lucrum dotis an marito debeatur ex ſtatuto, an verò ex contractu, & cōuentione inter ipſum, & vxorem inita, multū differt.
15 *c. Raynutius de teſtam. declaratur.*
16 *Quarta inopiæ cauſa coniugibus reſeruata cum præiudicio legitimæ debitæ iure naturæ non detrahitur.*
17 *Exorbitans ius de caſu ad caſum, vel ad aliud ius non extendit.*
18 *Renunciatio à muliere facta, non ſeruata forma, & ſolennitate ſtatuti, nulla eſt.*
19 *Contractus factus contra diſpoſitionē, & ſolennitatē ſtatuti præcipientis, ne quid fiat, dirigendo pręcepiū ad cōtrahere volētes, ſeu facultatē contrahēdi auferendo, eſt ipſo iure nullus, neq; ex ea obligatio etiā naturalis oritur, nec iuramēto firmat nu. 21.*
20 *Obligatio naturalis ex contractu contra præceptum ſtatuti celebrato oriri non poteſt.*
22 *Mulier cōſentiēdo marito vēdēti rē ſibi p dote hypothecatam renūciādo hypothecę illi⁹ rei, ſibi ī alijs bonis mariti nō p[…] nec quoad maritū ēt in illa reuēdita, ſed ſolùm quoad […]*
23 *Solutio facta mulieri etiam cum conſenſu mariti conſtante matrimonio maritum non liberat.*
24 *Statutum maximè concernens iſtantiam, & proceſſum ligat etiam forenſem in loco ex cauſatiua neceſſitate litigantem.*

EPITOME.

STATVTO cauēte, ꝙ muliere ſine liberis matrimonij decedente, maritus dimidiam dotis lucretur, etiam liberis ex primo matrimonio extantibus, instituto à muliere ſecundo viro hærede vniuerſali, & filijs ſolū certis reb⁹ relictis, legitimæ ſupplementum ipſis filijs ex tota dote, oībuſq; bonis matris debetur, non autē ex eo, qđ ſupereſt, deducto prius lucro maritali.

Renunciatio hypothecæ pro dote ſua, & ceſſio facta à muliere, adhuc cōſtante matrimonio, ſine p̄ſentia propinquorū à ſtatuto loci requiſita, nulla eſt.

Statutum puniens negantem poſitionem factum concernentem ligat etiam forenſem, qui eo puniri poteſt, ſi de mendacio conuictus fuerit.

CONSILIVM XXVI.

TRIA ſunt, ſuper quibus vertitur difficultas; Primū ſi ſtatuto caueatur, ꝙ muliere decedēte ſine liberis illius matrimonij maritus dimidiā dotis lucretur, etiam liberis ex primo matrimonio extantibus, & mulier, cōdito teſtō, deceſſerit, in quo filio primi matrimonij inſtitutionis centum reliquerit, & ſecūdum virum vniuerſalē hæredem inſtituerit, vtrū filius agens ad ſupplementū legitimæ tertiam dotis, & omnium bonorum matris, an verò tertiam reſidui, quod ſupereſt deducto lucro maritali, habere debeat? Secūdum, an renunciatio hypothecæ, ſeu iurium ceſſio, quam cōſtante matrimonio, & viuo patre ſine præſentia & cōſenſu ſuorum propinquorum fecit mulier, cōſentiendo venditioni factæ per maritū de re immobili ſibi pro dote hypothecata, valida ſit, & nocere ſibi, & cōſequenter eius filio ad diminutionē legitimæ; Tertiū, an ſi extet ſtatutū, ꝙ negās poſitionē factum propriū cōcernentē, ſi de mēdatio conuictus fuerit, certo modo mulctetur, locū habeat ad fauorē foreſis in foro dictæ ciuitatis litigantis. ¶ Quoad primū dicēdū, ꝙ lucrū dotis marito debitū antea deducendum ſit, deinde tertia reſidui à filio p legitima ſibi iure na-
1 turæ debita ſolū exigi poſſit: Primo, † qm̄ legitima iurę naturę debita ē quotta bonorū, deducto ære alieno, & funeris impēſa. l. papinianus. §. quarta. ff. de inoff. teſta. ſed lucrū dotis marito ex ſtatuto debitū dicitur eſſe quoddā æs alienū, qđ in recōpenſatione onerum matrimonij, & ſic cauſa oneroſa debetur glo. in l. ſi ſtipulaturus in fin. ff. de condictione cauſa data, & not. in l. iure hæreditario. l. cum quis. §. hoc amplius. ff. de [...]te præleg. Petr. de Anch. in conſ. 100. & not. [...]der. in auth. p̄terea. C. vnde vir, & vxor, ergo lucrū maritale, vt ęs alienū erit deducendū, deinde tertia ex reſiduo, & nō ex toto patrimonio pro legitima filij. ¶ Secūdo accedat id, qđ voluit Pet. de Anchar. in cōſ. 100. in 4. dubio, ꝙ lucrū dotis marito debitū ante oīa tāquā ęs alienū detrahēdū ē, & ex reſiduo duę tertię, quæ filijs ex ſtatuto debent̄, detrahēdæ ſunt, q[uia] illæ quodammodo in locū legitimæ ſubrogatæ vident̄, & ſic tenuit, ꝙ ante oīa lucrū maritale tanq̄ æs alienū ex tota dote, & ex reſiduo, qđ ſupeſt, legitima debita iure naturæ deducat̄. ¶ Tertio, iſtud cōprobat̄ ex tex. in c. Raynutius ext. de teſta. vbi p̄ſupponitur, ꝙ iure Lōgobardo tertia ex bonis mariti vxori ſuperſtiti debeat, [...]

mo Raynutio mater Clera, & vxor Adelaſia cū ad-
iecta filia, cui legitima iure naturæ erat debita, ſuper
detractione illaru cōcurrebāt; iudex ibi ꝓnunciauit,
illas duas tertias vxoribus debitas ante oīa fore dedu
ctas, & cōſequenter ex poſtfacto, & ſic ex reſiduo le
gitimā iure naturæ debitā eſſe detrahendā, quo fit, vt
intuēti ibi videat deciſio caſus occurrētis. ¶ Sed
his nō refragātibus, ꝓut rectè inſpicientibus non
obſtantur, partē cōtrariā de iure veriorē, & æquio-
rem infra dicēdis eſſe arbitror, & in primis, qa † vxor
quarta ratione inopiæ ſibi iure reſeruata nullo ca-
ſu melioris cōditionis eſſe debet, quā ſit quilibet filiꝰ
legitima iure naturæ debita, vt eſt tex. in authen. p̄-
terea, & in corpore, vnde ſumitur. C. vnde vir, & vxor,
doctores ſcribētes ibi ēt ad maritū inopem ex ſimilitu
dine rationis extendūt: ſed ſi in caſu noſtro maritꝰ an
te ex integra dote dimidiā virtute ſtatuti, vti æs
alienū detrahere poſſet, & ex ſolo reſiduo filius legiti
mā cōſequi deberet, ꝓculdubio ex deductione lucri
dotalis cōditio filij quoad deductionē legitimæ dete
rior efficeretur, cū, ceſſante lucro dotis, legitima filij,
quæ de iure debet eſſe tertia totius patrimonij, ſeu
omnium bonorū, vt in §.j. in auth. de trien. & ſemiſſ. au-
then. nouiſſima, & in l. ſcimꝰ §. repletionē. C. de inoffi.
teſta. & Oldradus in cōſi. 133. eſſet ſolū ſexta pars do
3 tis, ergo &c. ¶ Secundo, † per diſpoſitionē, generalē,
vel ſimpliciter loquentē nunquā cenſetur præiudica
tū legitimæ debitæ iure naturæ, niſi ſpecialiter de ip-
ſa legitima mētio facta fuerit l. ſi quādo in fi. cū p̄çce
den. C. de inoffic. teſta. Sed per ſtatutū ſimpliciter cau
tū, q maritus dimidiā dotis lucrari deberet nulla
de legitima filiorū mentione facta, ergo quoad legiti
mā, vel quamlibet eius partē filijs primi matrimonij
non cēſetur præiudicatū. ¶ Præterea, & tertio de mē
te ſtatuti, quod appareat, fuiſſe nō videt̄ legitimæ
præiudicare, nec illā minuere, ſed duntaxat maritis
prouidere, quibus tñ ſatis prouiſum fuit, ſtatuendo,
q ipſi maritus dimidiā dotis lucrari deberet, at ſi legiti-
ma ex ſolo reſiduo deduceretur, planè iſtud ſatis in-
iquum eſſet, vt dicit de lege fuſia, inſti. de l. fuſ. can.
tolle. nā maritus, qui dotis dimidiā habuit, non ſineret,
nec permitteret filijs ſuā legitimā integram cōſequi,
cum detracta dotis dimidia adhuc tātum de dote, &
de alijs bonis ſupereſſet, ex quibus integra legiti-
ma deduci poſſet, qua deducta, aliqua etiā bonorum
portio ſupereſſet, in qua mulier hæredem vniuerſalē
facere poſſet, vt ex calculo, & computo omnibus li-
quere pōt. ¶ Quarto † lex non patitur, ꝙ propter lu-
crum, quod facit maritus ob mortē vxoris, filiorū le-
gitima in aliqua parte minuat, ſed ītegra illis reſerue-
tur, vt ē tex. notabilis in l. hac edictali. §. ſin vero. C. de
ſecun. nupt. ibi, ita tamen, vt quarta pars, quæ eiſdem
liberis debet̄ ex legibꝰ, nullo modo minuat, & ad idē
eſt tex. in §. optime in authen. de nupt. colla. 4. per q̄ iu
ra caſus noſter videt̄ optimè decidi; † & inquit Bal.
in c. cū marit⁹ ſuccedat vxori in vſu feudo. ꝙ diſpo-
ſitio d. l. hac edictali, & d. §. optimè per diſpoſitio-
nem ſtatuti loquentis de lucro dotis acquirendo ip-
ſi marito nullo modo corrigitur, ſaltem reſpectu le-
gitimæ, vt ſupra, alioquin iniquum eſſet, ꝙ propter
lucrum maritale filijs præiudicium ſaltem quoad le-
7 gitimā ſuam irrogaret, vt in d. c. j. † & dicit Paul. Caſt.
in d. authen. præterea in 2. colum. per illum tex. in
l. hac edictali, ꝙ mulier habēs filios primi, matrimo
nij ſecundo viro dotem ꝓmittere, ſeu dare non pōt
cum pacto lucrādi aliquid ex dote, ꝙ maius ſit eo, quod
quilibet filius ſit habiturꝰ, & facit id, quod voluit Bal.
in c. j. ſi quas de maio. & obediē. igit̄ nullo modo dicen
dum erit, ꝙ ob lucrū mariti legitimā filij poſſit minui.
8 ¶ Quinto † lucrū dotis, quod habet maritꝰ ex mor-
te vxoris, dicit̄ exorbitās, & cōtra regulas iuris, ar. l. j.
C. vnde vir, & vxor, & debet̄ mero iure poſitiuo, legi-
tima vero filijs regulariter eſt debita ex inſtinctu na-
turæ, & ratione naturali c. ius naturale j. diſtin. §. j. in
auth. de triē. & ſemiſſ. & d. c. raynutius cū ſimi. & in lo
cū alimentorū filijs debitorū reſeruatur, & ſic piam
cauſam cōtinere videtur l. nā & ſi parētibus in prin. ff.
de inoff. teſt. l. cū ratio ff. de bon. danna. iuncto. d. §. j. &
quoad illā iura magis filijs fauēt, quā eccleſiæ, & piæ
cauſæ, vt in c. fi. 17. q. 5. igitur potius dicendū videt̄ ob
maiorē fauorē legitimæ, ꝙ per legitimā lucrū mari-
tale magis, quā è cōtra diminui deberet, quod tñ non
dico, cū vtrunq; integraliter ex tota dote, & toto pa-
trimonio mulieris deberi poſſit ſine diminutione al-
terius, & ideo verū erit dicere, ꝙ vtrunq; integraliter
ex toto ſit detrahēdū, attēto maximè, ꝙ vtrūq; quod-
dā ęs alienū totius patrimonij mulieris defunctę cen
9 ſetur, prout de lucro dotis dictū fuit ſupra; † & de le-
gitima iure naturę debita, ꝙ ęs alienum dicatur, con-
ſtat, quia debita filijs dicitur, vt in d. §. j. & in d. c. raynu
tius, & in d. c. raynaldus, & hoc voluit expreſsè Bal. in
l. 2. ad fi. C. de lib. pręter. & in l. quanquā. C. ad l. falc. &
facit l. ſi qs legatū in fi. cū gl. ff. de falſis, & d. l. cū ratio
10 in prin. ¶ Sexto p̄miſſa corroborātur, † nā legitima
debita iure naturę eſt tertia, ſeu dimidia totius ſubſtā
tię, & patrimonij, ſm ꝙ habet̄ in §. j. in auth. de trien.
& ſemiſſ. auth. nouiſſima. C. de inoff. teſta. & declarat
inſignis p̄ceptor meus Senēſis antiquior in l. gallꝰ §. &
qd ſi tātum in 5. col. ff. de libe. & poſth. quā nec pater,
nec lex, aut ſtatutū vnquā minuere intēdit, niſi expreſ
ſe lex, ſeu ſtatutū hoc dicat, ar. l. quoniā in prioribꝰ, &
d. l. ſi quādo in fi. C. de inof. teſta. igit̄ ex ſtatuto loquē
te ſimpliciter de lucro dotis nō pōt dici aliquo reſpe-
ctu legitima debita filio diminuta, quin illā habito
reſpectu ad totā ſubſtantiam deducere poſſit, non au
tē habito reſpectu ad reſiduum, quod ſupereſt, dedu-
cto lucro dotis. ¶ Septimo coadiuuantur ēt dicta ſu-
11 perius ex optimo ſimili; † nā doctores cōiter volunt,
& ita ſępius conſului, & obtentū fuit, ꝙ filius ſpurius
legitimatꝰ ab habēte poteſtatē in ampliſſima forma
excludit filiā legitimā a ſucceſſione ab inteſtato virtu
te ſtatuti excludētis fœminas ꝓpter filios maſculos,
nō tñ illā in tantū excludit, quin habere debeat inte-
grā legitimā, habito reſpectu ad totā ſubſtātiā, ſeu in-
tegrū patrimoniū pr̄is, cū ꝑ huiuſmodi legitimatio-
nē filię in legitima p̄iudicari nō poſſit, illā minuēdo,
vt voluit inſignis p̄ceptor ī d. §. & qd ſi tantū in 7. col.
in 3. cōcluſione; & ſm iſtā opinionē tēpeſtate noſtra
cōſuluerūt Carolus Regienſis, & ego, & ferè oēs do-
ctores Bononiēſes, & ita in curia obtētum fuit, ergo
ſimiliter ꝑ ſtatutū de lucro dotis nullo modo pōt di-
ci legitima filij diminuta, quin integra ex toto, & ex
omnibꝰ bonis matris deduci poſſit, & maximè, vt di-
xi, qa ꝑ huiuſmodi deductionē integræ legitimę nō
dicit minui lucrum dotis marito debitū, quin illud
integrū habito reſpectu ad totā dotē maritus habere
poſſit; & hāc opinionē de iure veriorē, & æquiorē eſ-
ſe reor, illāq; tanquā euangeliū ſemper in conſulen-
do, & iudicādo ſequerer. ¶ Nō obſtant allegata in cō
trariū; & primo, ꝙ lucrū dotis cēſeatur quoddam æs
alienū, ergo legitima dici nō poterit niſi hoc ære alie
no deducto, qa legitima, q̄ eſt quotta bonorū, nō de-
bet̄, niſi deducto ære alieno d. §. quarta cū alijs: huic
12 motiuo multipliciter reſpōdetur, † primò, ꝙ ſicut lu
crū dotis cenſet̄ æs alienū, ita ēt legitima debita filio
æs alienū cenſetur, vt ſ. ex mente Bal. dictū fuit, & pro
batur ex iuribus allegatis; ſed iſtud æs alienū legitimæ
prius, & potentiori vinculo debetur, quā marito lu-
crum dotale, qa legitima iure naturæ, & ſecūdum re-
gulas iuris debetur d. c. ius naturale. d. l. cum ratio, d. l.

nã & ſi parentibus cum ſimil.lucrum vero dotis ꝑ po
ſterius,& debiliori vinculo,& cõtra iuris regulas ma-
rito debetur, & merè de iure poſitiuo, ergo ante oĩa
ex bonis matris legitima tanquã magis debita erit de
13 ducẽda,deĩde lucrũ dotis, † ſicut ẽt legitima iure na-
turæ prius detrahitur, quã trebellianica, quia prima
iure,& ratione naturali debetur,alia vero de iure po-
ſitiuo d.c.raynutius,& d.c.raynaldus cum ſimi. ¶ Se-
cundo reſpondeo,ꝙ poſito, abſq; tamen veri præiu-
dicio, ꝙ lucrum dotis prius eſſet deducendum ex to-
ta dote,tamẽ ex hoc non ſequitur, ꝙ legitima debita
filio dicatur diminuta,vt duntaxat extrahatur ex reſi
duo,quod ſupereſt,facta deductione lucri;quoniã cũ,
deducto lucro dotali,adhuc tantũ reſiduũ ex dote di
catur ſupereſſe, ex quo poſſit integra legitima detra
hi,dico integrã tertiã nõ dicti reſidui,ſed totius dotis,
ꝓut ex cõputo,& calculo colligi põt, deducendã eſ-
ſe, quia ſicut lucrũ dotis detrahit habito reſpectu ad
totã dotẽ, ſimiliter ẽt legitima erit integraliter detra-
hẽda,habito reſpectu ad totã dotẽ,cũ legitima ſit por
tio totius ſubſtantiæ,& debeatur de omnibus, & ſin-
gulis rebus,vt in d.§.j.& in d.l.ſcimus §.repletionem,
& habetur in l.marcellus §.res quæ ff.ad trebellian.&
facta deductione integrali vtriuſq;,adhuc diceret ſex-
ta dotis ſupereſſe, in qua poterit quis ab vxore hæres
inſtitui, & hæc declaratio omnino ſequẽda eſt, cum
per illam integra legitima filio reſeruetur ſine dimi-
nutione etiã dicti lucri dotalis. ¶ Non refragatur id,
quod ſenſit Petrus de Anch.in d.conſi,c.qa pro reſpõ
14 ſione dico, † ipſum ibi loq non de lucro dotis,qđ ex
ſtatuto marito acquirit,ſed de lucro,quod ex contra
ctu,& cõuentione facta ĩter vxorẽ, & maritũ debeba-
tur,quod lucrũ verè, & propriè dicitur æs alienũ, cũ
immediatè a cõtractu,& obligatione conuentionali
deſcẽdat ar.l.j.ff.ſi cer.pet.l.ob æs.C.de actio.& oblig,
& in l.cedere.§.æs ff.de ver.ſign. cũ vbiq; not.quod lu-
crũ tanquã verè debitũ ex contractu ipſius vxoris an-
te omnia ex tota dote detrahendũ eſt, & cõſequẽter
nõ eſt mirũ,ſi illo prius deducto, poſtea ex reſiduo de
trahitur portio,ſeu legitima debita filio,qa, vt ſupra
dictum fuit,illa legitima detrahitur, pri⁹ deducto ære
alieno d.§. quarta, Aliud ergo erit in lucro dotis, qđ
debetur marito ex diſpoſitione ſtatuti, quia licet ha-
beatur tanquam æs alienum,vt ſupra, non tamẽ verè
eſt æs alienum,quia debetur præter, & contra mentẽ
vxoris ex neceſſitate ſtatuti,iuxt.ea, quæ habentur in
d.auth.præterea, prout etiam legitima quæ iure natu
ræ filijs eſt debita,tanquã ęs alienum cẽſetur,vt ſupra;
& ideo vtrũq; integraliter debebitur ex dote,nec vnũ
minuetur ꝑ alterũ,vt dictum eſt;& quamuis legitima
iure naturæ debita a lege,ſeu ſtatuto quoad quottam
minui poſſit,vt per Pau.& alios in l.Titio cẽtum §.Ti
tio genero ff.de condi. & demon. & habetur in auth.
nouiſſima per Salic.& alios C.de inoffic.teſta. & latè
diſputando determinaui in d.c.raynutius, tamẽ illud
verum eſt,quando expreſsè conſtat,quod lex,ſeu ſta-
tutum hoc voluit facere, nam in dubio iſtud non eſt
præſumendum,arg.d.l.ſi quãdo in fin.cum ſimi.¶ Se-
cũdo reſpondeo,quod Petrus de Aanch.loquitur de
lucro dotis debito ex pacto,& ex cõtractu, & ſic vin-
culo iuris gentiũ, ex quo oritur naturalis obligatio.
l.j.ff.de pactis,l.ſtichũ §. naturalis de ſolu.l. cũ ampli⁹
§.is natura debet ff.de reg.iu.quod lucrũ tãquã fortio
ri.& potẽtiori vinculo debitũ ante oĩa ex omnib⁹ bo
nis dotalib⁹ deducendũ eſt,deinde ex reſiduo duæ ter
tiæ,q̃ ex ſtatuto,& ſic mere iure poſitiuo,& debiliori
vinculo filijs debitæ ſunt,vt ibi ꝑ eũ:igitur retorquẽ-
do illud,quod voluit Petrus de Anch.dico,quod ea-
dẽ ratione ſimiliter legitima iure naturæ filio debita
ante oĩa ex oĩbus bonis erit detrahẽda, cũ fortiori,&

potentiori iure debeatur; deinde lucrũ dotale, quod
ex ſtatuto debetur marito,qa debitũ eſt ex mero iure
poſitiuo,& cõtra iuris regulas, & ſic ex debiliori vin-
culo,deducendũ erit,arg.eorũ, quæ voluit Petrus de
Anch. ¶ Præterea reſpondeo, ꝙ in terminis Petri de
Anch.ſi verum eſſet, ꝙ tertia marito per pactum debi-
ta ex toto detraheretur, nec non illæ duæ tertiæ filijs
per ſtatutũ debitæ ex toto deducerentur,ſequeretur, ꝙ
nihil vltra remaneret,& ſic per indirectum diceretur
impedita libera facultas teſtãdi vxori, dum nihil, de
quo teſtari poſſet,remaneret,ar.l,lex Corn.ff.de vulg.
& pup.in fi.prin.vt in ſimili docto. dicunt in l.ſi vnus de
pactis,& in l.ſtipulatio hoc modo ff. de verb.oblig.
& latè dixi in c.in p̄ſentia de prob. loquẽdo de dona-
tione omniũ bonorũ pręſentium,& futurorum, quæ do-
tione ꝑdicta nõ valet,ar.d.l.lex Cornel. & ideo ne con-
tingeret iſtud abſurdũ, in terminis Petri de Anch.
pri⁹ ex toto deducẽda fuit tertia marito debita,dein-
de ex reſiduo illæ duæ tertiæ filijs debitæ debe-
buerunt,nõ habito reſpectu ad totũ,ſed ſolum ad re-
ſiduum,vt aliquod remaneret, de quo mulier teſtari
poſſet,vt rectè intuenti,& calculanti conſtat. ¶
Sic ergo dicendũ eſt in terminis noſtris,ꝙ ſi maritus
pro lucro dotis ex toto detraheret dimidiã,& ex reſi-
duo filius legitimã integram, habito reſpectu ad to-
tum, & ſic tertiã,adhuc diceretur aliquid ſupereſſe,
videlicet ſexta pars,de qua mulier teſtari poſſet,& cõ-
ſequenter oĩbus ꝓuiſum eſſet,videlicet marito de ſua
dimidia,& filio de ſua legitima integra,hoc eſt de ter-
tia totius dotis;itẽ vxori,vt de reliquo,hoc eſt de ſex-
ta dotis teſtari poſſet; Cui diuiſioni, & declarationi
omnia conſonant,& nulli fit præiudicium,nec regu-
lis iuris derogatur,cuius contrariũ contingeret,ſi ma-
ritus dimidiã toti⁹ dotis deduceret, filius vero tertiã
ſolius reſidui tantũ detraheret,quia ſequeretur,quod
plus haberet maritus,quam filius cõtra tex.in d.l.hac
edictali in d.§.optimè,& cõtra ea, quæ voluit [illegible]
d.l.Nec non eueniret, ꝙ legitima debita filio minue-
rẽt,quod eſſet iniquũ, & cõtra regulas iuris in d.l.
hac edictali.§.in fi.ver.& in d.l.quoniã in prioribus &
cõſequenter oĩa diſſonarent:Quare,quicquid dicat
Petrus de Ancha.qui poteſt in ſuo caſu defendi, dicen-
dum eſt in caſu occurenti id,quod ſupra plenè compro-
baui, quia ſecudum philoſophum vero omnia con-
ſonant,falſo autẽ omnia diſſonant.¶ Præterea & vl-
timo alio etiam reſpectu euitari põt deciſio Petri de
Anchar.in d. conſil. c. quia in caſu occurenti agitur de
detrahendo legitimã debitã filio iure naturæ, quæ eſt
tertia,vel ſemis ex legum, & canonum diſpoſitione,
vt in d.§.j.in authen.de trien.& ſemiſſ.& in d.auth.no-
uiſſima,c.Raynutius,c. Raynaldus cũ vbiq; not.extra
de teſtamen.& in c.ſi pater de teſtam. in 6.nec nõ trã-
ctatur de dimidia dotis deducenda ꝑ lucro dotis ma-
rito à ſtatuto reſeruata,in quibus quoad dubium pro-
poſitum concludendum eſt, vt ſupra latè dictum, &
cõcluſum fuit;non refragantibus ijs, quæ voluit Petrus de An-
cha.in d.conſi.quia ipſe in caſu penitus diuerſo loqui-
tur,vt ex p̄dictis apparet, & melius ẽt demõſtrabi-
tur. Petrus is loquitur,quãdo virtute ſtatuti tertia dotis, & alio-
norũ marito,vxore p̄moriente,reſeruata fuit, & aliæ
duæ tertiæ dotis,& aliorũ bonorũ à ſtatuto,& ſic me-
re à iure poſitiuo non ipſi filio, ſed generaliter hære-
dibus veniẽtibus ab inteſtato ipſius vxoris debebantur,
quo in caſu voluit Petr⁹ tertiã marito debitã,tanquam
æs alienũ,& in recompẽſationẽ expenſarũ matrimo-
nij, iuxta q̃ habentur in d. authent. præterea cũ ſimi.
ante oĩa eſſe deducendã, deinde ex reſiduo bonorum
las duas tertias veniẽtibus ab inteſtato reſeruatas
detrahẽdas,& hoc duplici reſpectu, primo, qa tertia
lucri dotalis deduci debet ante oĩa,tanquã æs alienum

alio

tio reſpectu, ſi in illę duæ tertiæ reſeruatæ veniētibus
tamento nõ ex reſiduo, ſed habito reſpectu ad oĩa
bona ex toto deducerent, per indirectũ ↄtigeret vxo-
rem impediri ob defectũ bonorũ iure teſtādi, arg. d. l. ex
Cornelia: quæ oĩa ceſſant in caſu, de quo agitur, quia
agitur de legitima debita filio iure naturæ, q̄ etiā ſi
diceretur cēſeī quoddā ęs alienũ: Itē deducēdo in caſu
vbi cõcluſum fuit, nõ dicerētur abſorberi oĩa bo-
na patris, ſeu matris, cũ adhuc ſupeſſet ſexta pars do
tis, & bona nõ dotalia, de quibus vxor poſſet teſta-
ri: & dictũ eſt, ergo de ijs, q̄ dicit Pet. de Anch. ad caſũ
predictũ nõ eſt arguendũ, quia diuerſa ſunt. l. inter ſtipu
lantem. §. ſacrã. ff. de ver. ob. ¶ Et ex prædictis poſſet rñſio
accommodari textui in d. c. Raynutius ſupra ex oppoſi-
to allegato; Vel † ſecũdo, & melius illi textui rñderi
poteſt, q ibi nõ dicit illas duas tertias ab vxoribus, hoc
eſt Clera, & Adelaſia detrahēdas ex bonis maritorũ
ante oĩa deducēdas eſſe, ita vt etiā ante deductionē le-
gitimæ debitę iure naturæ illarũ deductio faciēda eſ-
ſet, quod apertè demõſtro ex illo tex. qui dicit, referē-
do ſententiam primi iudicis, & pariter determinādo, ꝙ illę
duæ tertiæ, & quarta trebellianica ante oĩa deducēdæ
ſint, nam hoc non poteſt intelligi ante deductionē le-
gitimæ, quia trebellianica ante deductionem legitimæ
deducenda nõ eſt, immò totũ e ↄ̄, vt hr̄ in d. ca. Ray. cir
ca fi. in gl. & in d. c. Raynal. & per gl. in l. quanquā. C. ad
l. falci. cũ ſimil. Qua ergo ratione reſpectu trebellianicæ
nõ põt intelligi ante omnia, hoc eſt, ante deductionē
legitimæ debitę iure naturæ, eadē ratione etiā debet
intelligi reſpectu illarũ duarũ tertiarũ, cum ille ſimul
cũ trebellianica ſub vna, & eadē determinatione, &
diſpoſitione ibi ponātur, arg. l. nā hoc iure. ff. de vulg.
& pu. Debēt ergo illa verba ante oĩa intelligi nõ an-
te legitimæ deductionē, ſed ante reſtitutionē fideicõ-
miſſi, quā ibi Alterocha, & ſoboles ex teſtõ Raynutij
ex cauſa ſubſtitutionis fideicõmiſſariæ petebant, vt ibi
dicitur, & hæc eſt vera intelligētia illius tex. ¶ Tertio rñ-
deo, q in quantũ ille tex. vult ēt legitimā iure naturæ,
ante detrahēdā eſſe poſito, ſed nõ cõceſſo, ꝙ intelli-
gatur poſt deductionē illarũ duarũ tertiarũ vxori-
bus de iure Longobardo debitarũ, tñ ibi nõ dr̄, illā le
gitimā ex ſolo reſiduo fore deducēdā, vnde ego intel
ligo dictā legitimā eſſe integraliter deducendā, prout
iure deducenda eſt, & cõſequēter ex oĩbus bonis,
& toto patrimonio. Quarto, rñdeo, ꝙ ſicut in ter-
minis d. c. illę duæ tertię vxoribus ob mortē coniugũ
contra regulas iuris de iure municipali Lõgobardorũ erāt
reſeruatę, vt ibi dicitur, ita ex diſpoſitione authē. p̄te-
rea, & in corpore, vnde ſumitur C. vnde vir, & vxor,
quarta vxori, vel marito inopi etiā extantibus filijs re
ſeruata fuit, vt habetur in c. j. in fi. de inueſtitura de re
aliena facta: & ibi quarta, de qua in d. authē. præterea,
& illa portio, quæ iure Longobardo vxori reſeruata
fuit, parificantur: † Sed ſic eſt, ꝙ quarta inopiæ cauſa
reſeruata nõ detrahitur cũ p̄iudicio legitimæ debitæ
iure naturę, qn legitima integraliter reſpectu omniũ
bonorũ filio debeatur. d. auth. p̄terea, & ibi Pa. de Ca.
& alij. Ergo idē dicēdũ eſt in terminis d. c. Raynutius,
vt illę duę tertię iure Lõgobardo debitæ dicātur de-
trahi abſq; diminutione, & p̄iudicio legitimæ, ſiue il-
læ tertię ante, ſiue poſt detrahant; Et iſto mõ in-
telligendo tex. in tex. in d. c. Raynu. non cõtrariatur; Ex
quo infero, ꝙ ſi ratione tertię vxori iure Lõgobardo
debitæ legitima nõ debet dici aliquo modo diminu-
ta, ergo idē dicendũ erit. rõne partis, hoc eſt dimidiæ
dotis marito ex ſtatuto lucrandę, illas enim non põt
dari ratio differentię, ergo idem ius eſt in vtraq; l. à Ti
tio. ff. de ver. ob. ¶ Quinto tex. ille in d. c. Raynu. euita
ri poteſt, dum dicit ante omnia, ex quo illa fuit ſentē-
tia primi iudicis, qui eo modo pronunciauit, quę po-
ſtea per ſcd̄m iudicē reuocata fuit, pronunciādo primũ
iudicē defectiuè p̄nunciaſſe, cũ debuerit pronuncia-
re legitimā debitā iure naturę etiā ante reſtitutionem
fideicõmiſſi deducēdā eſſe an aũt prius, vel poſterius,
vel ex reſiduo, an verò ĩtegraliter habito reſpectu ad
vniuerſa bona, iſtud ibi non declaratur; ſed ego dico
per ea, quæ ſupra dicta ſunt, intelligendũ eſſe ante om
nia, vel ſaltē integraliter, habito reſpectu ad oĩa bona
Pręterea, & vltimo dico, ꝙ nos loquimur de dimidia
dotis marito à ſtatuto reſeruata, tex. aũt in d. c. de ter-
tia vxori p̄ ius Lõgobardũ debita, q̄ portiones ambæ
exorbitanter, & ↄ̄ regulas iuris debentur, vt clarũ eſt,
& p̄ſupponũt oēs, & ergo diſpoſitio. d. c. Ray. qui loq
tur de illa tertia, extendi nõ dēt ad dimidiā dotis ma-
rito lucrifaciendā, qm̄ cũ vtraq; de iure exorbitanti
17 debeat, ius loquens de vna nõ dēt extēdi ad aliā, † qa
vnũ ius exorbitās nõ põt extendi ad aliũ caſum exor-
bitantē, ſeu ad aliud ius exhorbitanter introductũ. c.
quanquā de reg. iur. in 6. Io. de Imo. in l. ſi vero. §. de vi-
ro. ff. ſol. ma. ne ſpecialia multiplicent ↄ̄ ea, q̄ habent
in l. j. C. de dotis p̄miſ. & iſta ſufficiant quoad veritatē
primi dubij. ¶ Circa ſcd̄m principale dubiũ, lõgo argu
mētorũ ordine hinc inde p̄termiſſo, ↄcludo renũcia-
tionē, & iuriũ ceſſionē, quā tp̄e, quo marit⁹ poſſeſſio-
nē pro dote hypothecatā vendidit, vxor fecit, nullam
eſſe, illamq; minimè vxori aut eius filiò quoad ſuam
18 legitimā p̄iudicare, primo, † quia in ea omiſſa fuit ſo
lēnitas, & forma ſtatuti requirentis ↄſenſum, & p̄ſen-
tiā pluriũ propinquorũ ad ea, q̄ habent in l. j. ff. de libe.
19 & poſth. & in c. cũ dilecta extra de reſcrip. † Scd̄o, nā
qn̄ ſtatutũ, ſeu lex reſiſtit contractui, præcipiendo, nę
fiat, dirigendo p̄ceptũ ad contrahere volentē, ſeu au-
ferēdo potētiā, & facultatē ↄ̄hendi, puta dicendo, ꝙ
quis non poſſit contrahere exēplificādo in terminis
ſtatuti Fauentiæ de cõtractibus, & obligationibus mu
lierũ, ꝙ nulla mulier poſſit modo aliquo contractũ,
ſeu renũciationē facere ſuper dote, aut ſup̄ re p̄ dote
hypthecata ſine conſenſu, & p̄ſentia propinquorum,
ſi cõtra diſpoſitionē ſtatuti, & eius ſolennitatē, videli
cet ſine p̄ſentia, & conſenſu propinquorũ aliqua mu
lier contraxerit, tunc contractus eſt ipſo iure nullus,
& ex illo nõ orif obligatio etiā naturalis, qn̄ enim au-
fertur poteſtas contrahendi, impedif oblĩo naturalis.
20 l. iubemus. C. de ſacroſan. eccle. Præterea † obligatio
naturalis, q̄ dicitur de iure gētiũ. l. ſtichũ. §. naturalis.
ff. de ſol. l. cum amplius. §. is natura. ff. de regu. iur. oriri
nõ põt ex ↄ̄ctu celebrato cõtra præceptũ ſtatuti, quo-
niā de iure gentiũ tenemur obedire ſuperioribus. l. ve
luti. ff. de iuſti. & iur. Itē faciendo ↄ̄ legē, ſeu ſtatutũ p̄-
hibitiuũ, ſeu præceptiuũ quis peccat mortaliter. c. qui
21 reſiſtit. 11. q. 3. c. 2. ext. de maio. & obediētia, taliter † ꝙ
huiuſmodi contractus factus contra prohibitionem
ſtatuti dirigentis prohibitionē ſuā ad ↄ̄hentem, fortè
ratione imbecillitatis perſonæ, iuramēto ēt nõ firma-
tur ſecũdũ aliquos, vt voluit Bar. in l. ſi quis pro eo. ff.
de fideiuſſo. in 3. col. verſi. aduerte tamen; ergo cõtra-
ctus huiuſmodi factus cõtra talē prohibitionē nõ va-
lebit, nec dicetur ex illo mulier contraueniens ſtatu-
to etiā naturaliter obligari, vt voluit in terminis Bar.
in l. cum lex in 2. col. ff. de fideiuſſo. Bal. in l. j. in ante-
penul. colum. verſi. extra quæritur. C. qui admitti, Bar.
in l. cum hi. §. eam in 2. no. ff. de tranſactionibus, & in
l. j. penul. colum. in fin. verſi. & ideò ff. de nouation. &
Alexan. poſt Bart. in l. ſi nõ ſortem in prin. verſi. vnde
dicebam. ff. de condictione indebiti, & huiuſmodi ſta
tutum etiam ſi ſimpliciter de contractu loqueretur,
haberet locum in renunciatione facta per mulierem
vt per Alex. in l. apud Iulianum in fi. ff. ex quibus cau.
in poſſ. eatur, ſed ĩ caſu noſtro de hoc nõ eſt hæſitādũ,
cum ſtatutũ etiam expreſſe loquatur de renũciatio-

22 ne facta à muliere.¶ Præterea,† cũ iſta mulier cõſenſe
rit marito vendenti rem vxori ꝓ ſua dote hypotheca-
tã,& renunciauerit iuribus hypothecę,quã habeat in
illa re,certè nõ præiudicat ſibi in hypotheca,quã ha-
bet in alijs rebus; nec ẽt præiudicat ſibi quo ad hypo-
thecã illius rei,niſi quo ad perſonã emptoris, ſed non
ipſius mariti,vel alterius tertij.l.iubemus, et ibi Paul.
Caſtren.& alij poſt Bar.C.ad velleia.Sed in caſu occur
rẽti non agitur cũ emptore,ſed cũ ipſo marito dene-
gante velle ſupplere legitimã filio ipſius mulieris, er-
go nõ põt maritus ſe fundare in dicta renunciatione:
nec ipſi filio obſtare dicitur,ꝙ mulier eius mater par-
tem pecuniæ dotalis ab illo emptore de cõſenſu Bal-
23 daſſaris mariti aduerſarij,receperit; nam † qñ ille qui
vult egere nomine ſuo,& ad ſuã vtilitatem,nõ poteſt
petere propter defectũ iuris,quod habet,vt quia eſſet
filia, quæ vellet petere dotem viuente patre, cuius
actio dotis eſt cõmunis; aut qa eſſet mulier, quæ vel-
let conſtante matrimonio reſtitutionẽ dotis petere
extra caſus ꝑmiſſos tunc ſicut non põt petere,ita nec
ſolutionẽ recipere,& maritus,q ſoluiſſet,aut conſen-
ſiſſet ſoluere mulieri non liberatur l.nõ ſolũ in prin.
& ibi Bar.& doct.omnes.ff. ſolu. mat.& facit tex.in l.
2.in prin.cum ibi not.ꝑ glo.Bar.& alios.ff.eod.tit.Igi-
tur in terminis noſtris renunciatio facta à muliere,&
aſſerta receptio pecuniæ dotalis mulieri præiudicare
non petuerũt,& minus ipſi filio agẽti ad ſupplemen-
tum ſuæ legitimæ ꝑ prædicta,& maximè ꝑ ea,quæ di
cũtur in d.l.iubemus.C.ad velleia.¶ Circa vltimã dif-
24 ficultatẽ videtur dicendũ, † ꝙ illud ſtatutum puniens
negantẽ veritatem in reſpõdendo poſitionibus, ſi de
mendacio cõuictus fuerit,& actiuè, & paſsiuè locũ ha
beat ẽt in forenſe quadam ex neceſsitate Fauẽtiæ liti-
gante,iuxta tex.in c.cum ſit generale cum ſimil.de fo
ro cõpeten. quoniã cum ipſe forẽſis fuerit coactus
cauſatiua neceſsitate ibi litigare, ſiquidẽ actor ſeq de-
bet forũ rei d.c.cum ſit generale, æquũ, & iuſtũ eſt,ꝙ
ſtatutum iſtud,quod potius cõcernere dicitur inſtan
tiam,& ꝓceſſum, ſeruandũ ſit pro,& cõtra forenſem
litigantem,per ea, quæ voluit Bal.in l.1.C. de ſumma
trini.& fide. catho.& per Abba.in c.j.extra de conſti-
tutio,& in d.c.cũ ſit generale: Reliqua in hoc vltimo
dubio ſuppleat excellẽtia clariſsimi domini Iudicis.

SVMMARIVM.

1 *Conditionem imperſonaliter prolatam ſemel fuiſſe adimpletã ſufficit,quamuis non duret adimpleta: quod declaratur nu.22.*
2 *Conditionis negatiuæ poteſtatiuæ virtus quæ ſit.*
3 *Conditio generalis negatiua in vno,vel pro parte falſa in totum falſa cenſetur etiam ad effectum vt contraueniens puniatur.*
4 *Modus qñ importetur, & qomodo ſit adimpẽldus,eiuſq; virtus.*
5 *Conditio poteſtatiua, & modus in quo æquiparentur.*
6 *Vxor cui à martio fuit relictũ ſub cõditione,ſi no nupſerit,cũ pri mũ ſemel nupta fuit, relicto priuatur,etiã ſi poſtea diuertiſſet.*
7 *Coitus viri luxurioſus magis animam vxoris defunctæ cõtriſtat quam coitus nuptialis.*
8 *Conditionem ſemel adimpletam eſſe ſufficit, quãuis non duret adimpleta: quod declaratur numer.24.*
9 *In cõdõnib⁹ attẽdit pricipiũ primæ exiſtẽtiæ,& nõ illi⁹ ſucceſſus.*
10 *Hæc verba cum hoc,ꝙ non poſſit nec valeat &c. neceſſitatem præciſam hanc voluntatem obſeruandi important,omnemq; potentiam contrarium faciendi tollunt.*
Verbũ põt,pręcedẽte negatione,pręciſam neceſſitatẽ importat,& multo magis ſi iunctũ ſit verbo nõ debeat, omnimodamq; poten tiã priuant,& reddunt actum cõtrarium de iure impoſibilem.
11 *Negatiua verba vniuerſaliter prolata magis negant,quam affirmatiua vniuerſalia affirment.*
12 *Negatio generis includit omnes ſpecies,omneſq; modos, per quos ad prohibitum poſſit perueniri.*
13 *Conditione negatiua legati defecta, legatum illi debetur,in quẽ, conditione non impleta fuit translatum.*
14 *Conditio ſucceſſiua habens factum ſuceſſiuum,haud [...]um non dicitur alimpleta,niſi duret adimpleta.*
15 *Pęna vt cõmittatur, nõ ſufficit incœpiſſe,niſi fuerit perſ[...]*
16 *Pœnam vt quis euitet,lata ſit interpretatio.*
17 *Factũ volũtariũ,ꝑ quod qs re aliqua alteri acquirẽda pri[...] nõ ſufficit ſemel factũ niſi duret factũ: Secus ſi eſſet nec[...]*
18 *Idem eſt in conditione non turpi dependente à facto volu[...]*
19 *Conditio negatiua adiecta illi, q eſt hæres inſolidũ, [...] adimpleta ad effectum, vt ſit heres, neq; præſtatur cau[...] tiana, neq; de contrauentione ex poſt facto curand[...]*
20 *Eccleſia penitus incapax hæreditatis, & ſucceſſion[...] temporalium.*
21 *Relictum vni, & in alium ſub conditione translatum, [...] primo ademptum cenſeatur.*
22 *Conditio negatiua propter cautionem reſoluitur in [...]*

EPITOME.

MARITVS hęres ab vxore inſtitutus [...] ꝙ non poſsit retinere ad ſuum velle aliqu[...] cas fœminas, & ſi retinuerit, eo caſu hære[...] uetur quæ ad certam eccleſiam perueniat,[...] ſis diebus,& temporibus aliquas ganeas,& [...] ces domi penes ſe retinuerit, tamen ſi deſ[...] hæreditate non priuatur nec eccleſia ami[...]

CONSILIVM XXVII.

INSPECTIS, cõſideratis teſti verbis, [...]
minima cõtra Nicolaũ hæredẽ diffic[...]
ſupereſſe videtur,cum præſupponat[...]
ſum poſt mortẽ vxoris teſtatricis, & hæ[...]
ditatis aditionẽ ganeas, & impudicas fœminas [...]
ſe diuerſis diebus,& tẽporibus ꝯtra intentionẽ, [...]
ba exꝑſſa teſtatricis domi retinuiſſe,& habuiſſe: Q[...]
1 niã † hæc cõditio,& ſi retinuerit,eo caſu dicta [...]
reditate priuetur &c. fuit imperſonaliter appo[...]
ideo ſufficit illã ſemel adimpletã fuiſſe,nec lo[...]
pœnitẽtiæ, vt voluit Ang.in cõſi.34.incip.C[...]
in vltimis verbis,Io.de Imo.in l.in ſubſtitut[...]
vulg.& pup.& Moder.in l.ſi qs hrẽdẽ C. de in[...]
ſtit.ſub cõd.fact.¶ Secundo animaduertene[...]
Nicolaus fuit hæres inſtitutus pleno iure cum [...]
non valeat,nec poſsit retinere ad ſuũ velle a[...]
aliquas impudicas fœminas,q̃ verba materno [...]
ne loquendo importat videlicet,à ſua poſta,& [...]
care vident̃ aut ꝯditionẽ, aut modũ; Si intelligi[...]
ditionẽ importare, hæc cõditio eſt,poteſtatiu[...]
2 tiua, † cuius virtus eſt excludere honoratũ,niſi [...]
te cautione mutiana adimpleta fuerit, auth. cu[...]
ctũ,& in corpore,vnde ſumitur,& in l.fin.C.de in[...]
vidi toll.l.mutianæ.§.1.ff.de condic.& demõſtra.[...]
ſub ꝯtraria cõditione eccleſia hic fuerit ſubſtitu[...]
ſi eccleſiæ, cuius intererat,cauendũ videbatur.[...]
ff.de cõd.& demõſtra. quæ cautio ſi non fuerit [...]
ſtatim quo cõditioni negatiuæ fuit cõtrauent[...]
tus eſt ille,q cõditionẽ adimplere tenebatur,&[...]
fructibus pręteriti tẽporis reſtituere tenetur.[...]
lius.§.q mutianam.ff.de lega.2.l.hæres meus[...]
ff.de cõdditio.& demon.d.auth.cui relictũ,[...]
C. de.indict.viduit.toll.¶ Nec videt̃ obſta[...]
mutianę.§.j.in fi.verb.qa licet in caſu illo a[...]
ſet, cui cautio preſtaret̃, tamẽ in caſu noſtro [...]
eccleſia,cui⁹ intererat, qa ſub cõtraria cõditio[...]
vocata, & ideo illi cautio mutiana debuit pr[...]
l.is cui.¶ Præterea Nicolaus fuit hæres inſtitu[...]
cõditione negatiua indefinitè poſita, ergo ad [...]
debuit illã obſeruare,& nullo modo cõtrauenir[...]
quin tamquã cõditione defecta, bona ad eccle[...]
3 nire debuerũt:qa † cõditio gñalis negatiua in v[...]
ꝑ parte falſa in totũ cẽſetur falſa ad effectũ etiã, [...]
trauen[...]

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN